

वा० रा०

॥ १८४ ॥

॥ १५ ॥ उद्विग्नान्पलायनकृतोत्साहान्स्थापयामास पलायनान्निवर्तयामास ॥ १६ ॥ १७ ॥ संप्रथनः सम्यक्प्रथनं युद्धं यस्यसः ॥ प्रमुखे प्रकृष्टेमुखप्रदेशे इत्यर्थः ॥ १८ ॥
॥ १९ ॥ २० ॥ आर्षभं कृषभकृत्तिपरिवीतं चर्म फलकं ॥ २१ ॥ तस्यापि तेनापि दत्तं प्रहारं संगृह्य गृहीत्वा ॥ २२ ॥ सतामिति ॥ अपक्रम्य शिलाप्रहारमोघीकरणा
सतं द्विपमथारुत्य विरूपाक्षो महाबलः ॥ ननर्द भीमनिर्ह्रादं वानरानभ्यधावत ॥ १५ ॥ सुग्रीवे सशरानघोरां न्विससर्ज च मूमुखे ॥ स्था
पयामास चोद्विग्नान्नाक्षसान्संप्रहर्षयन् ॥ १६ ॥ सोतिविद्धः शितैर्वाणैः कपीन्द्रस्तेन रक्षसा ॥ चुक्रोश च महाक्रोधो वधे चास्य मनोदधे
॥ १७ ॥ ततः पादपमुद्धृत्य शूरः संप्रथनो हरिः ॥ अभिपत्य जघानास्य प्रमुखे तं महागजं ॥ १८ ॥ स तु प्रहाराभिहतः सुग्रीवेण महागजः ॥
अपासर्पद्नुर्मात्रं निषसाद ननाद च ॥ १९ ॥ गजात्तु मथितात्तूर्णमपक्रम्य स वीर्यवान् ॥ राक्षसोऽभिमुखः शत्रुं प्रत्युद्गम्य ततः कपिं
॥ २० ॥ आर्षभं चर्मखड्गं च प्रगृह्य लघुविक्रमः ॥ भर्त्सयन्नि सुग्रीवमाससाद व्यवस्थितं ॥ २१ ॥ सहितस्यापि संगृह्य प्रगृह्य विपुलां
शिलां ॥ विरूपाक्षस्य चिक्षेप सुग्रीवो जलदोपमां ॥ २२ ॥ स तां शिलामापतन्तीं दृष्ट्वा राक्षसपुंगवः ॥ अपक्रम्य सुविक्रांतः खड्गेन प्राहरत्त
दा ॥ २३ ॥ तेन खड्गप्रहारेण रक्षसा बलिनाहतः ॥ मुहूर्तमभवद्भूमौ विसंज्ञ इव वानरः ॥ २४ ॥ सहसा सततोत्पत्य राक्षसस्य महाहवे ॥
मुष्टिं संवर्त्य वेगेन पातयामास वक्षसि ॥ २५ ॥ मुष्टिप्रहाराभिहतो विरूपाक्षो निशाचरः ॥ तेन खड्गेन संक्रुद्धः सुग्रीवस्य च मूमुखे ॥ २६ ॥
कवचं पातयामास पद्भ्यामभिहतो पतत् ॥ स समुत्थाय पतितः कपिस्तस्य व्यसर्जयत् ॥ २७ ॥ तलप्रहारमशनेः समानं भीमनिःस्वनं ॥
तलप्रहारं तद्रक्षः सुग्रीवेण समुद्यतम् ॥ २८ ॥

र्थपार्श्वतोपसृत्य सुग्रीवं प्राहरदित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ २५ ॥ २६ ॥ अभिहतः सुग्रीवः पद्भ्यामपतत् आकुंचितजानुरभवदित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥

यु० कां०

॥ १८४ ॥